

HVA SLAGS HUS VIL DERE BYGGE FOR MEG?

 Takk, broder Green. Det er et privilegium. En hilsen til broder og søster Green, og alle som er her denne morgenen. Og det er et privilegium som jeg føler har blitt gitt til meg, å få komme til dette tilbedelsesstedet for å komme med noen kunngjøringer.

² Jeg ønsker ikke å ta opp broder Greens tid her, for jeg har hørt broder Green tale flere ganger, og jeg ble sannelig påvirket da han brakte Herrens Ord til oss, og så ydmyk med det. I går sa han: “Jeg mottar ikke Herrens Ord som Det kanskje ville kommet i åpenbaring, slik—slik Det har blitt sendt, men”, sa, “jeg liker å—å legge vekt på det som har blitt sagt.” Han sa: “Som da Paulus skrev noe i Bibelen, så kommer jeg hit for å understreke det han sa.” Sa: “Jeg har ikke noe budskap, kun det å understreke det som allerede har blitt sagt fra Herren.” Nå, det var virkelig bemerkelsesverdig, en—en ung kar som han, og si, å komme med en slik bemerkning.

La oss nå bare ha en liten bønn sammen.

³ Kjære Gud, jeg vet knapt hvordan jeg skal begynne, for jeg føler at Du er her i dag, og i Ditt Nærvær føler vi oss alltid så små. Og jeg—jeg takker Deg for dette privilegiet. Nå, Herre, som Du har innvilget oss dette stedet, ber vi om at Du vil møte oss hver gang vi møtes her. Og måtte Din Mektige Ånd bevege Seg over denne byen! Måtte vi være i stand til å bringe dette Evangeliebudskapet som har blitt gitt oss og lagt i våre hender i disse siste dager; måtte Det bli fullbyrdet, og måtte Du hente ut hver eneste sjel fra Tucson og omegn som Du har forutbestemt til Livet. Innvilg disse tingene, Far, i Jesu Kristi Navn. Amen.

⁴ Jeg tror jeg vil lese et lite Skriftsted her denne morgenen, rett før jeg sier disse ordene som jeg ønsker å si. Det finnes i Apostlenes gjerninger, det 7. kapitlet i Apostlenes gjerninger. Og mens dere slår opp det, skal vi begynne på det 44. verset.

⁵ Nå skal vi til Shreveport denne uken, denne kommende uken, for en serie med møter, og nå skal vi prøve, om Herren vil. Broder Moore, broder Jack Moore, en svært god venn av både broder Pearry og meg, og vi elsker broder Jack. Budskapet, tror jeg, forvirret ham kanskje litt, særlig når det gjaldt noen av de tingene som vi holder kjært og tror på, som—som Det som kom til oss gjennom åpningen av de Syv Segl, slik vi tror Det, slik som, “slangens sæd”, og “Evig sikkerhet for de troende”, og—og så videre, noen av de Budskapene. Det, som kanskje for andre . . .

Vi synes ikke Dette er vanskelig, men, Det, man må åpne hjerte sitt for Sannheten. Vi tror at vi lever i—i endetiden. Det er bare så virkelig for oss, at vi bare er ved veis ende.

⁶ Og når man skal tale i en annen manns kirke, vel, da ønsker man å ære den mannens gjestfrihet, ved—ved at han ønsker å gi deg muligheten til å komme inn i kirken hans. Og jeg, som sannelig vet at de ikke tror på Det, og jeg ville æret dem nok til at . . . Det er mye mer jeg kan tale om der, utenom å bringe inn Det; med mindre det bare er Den Hellige Ånd som driver Det litt frem, skjønner dere, da ville jeg sannelig si det slik Han sa. Og jeg vet ikke noe bedre enn å gjøre det, og jeg håper jeg aldri lærer noe bedre enn å gjøre det. Skjønner dere? La oss bare si Det slik Han sier Det.

La oss nå lese bare et—et vers eller to her ut fra det—det 7. kapitlet i Apostlenes gjerninger, og begynner med det 44. verset.

Våre fedre hadde vitnesbyrdets telt i ørkenen, slik han har bestemt. Han som talte til Moses, at han skulle lage det etter det forbildet som han hadde sett.

Som også våre fedre, som kom etter, førte med seg inn med Jesus til hedningenes eiendom, dem som Gud drev ut for våre fedres ansikt, i tiden fram til Davids dager,

Som fant nåde for Gud og ba om å finne et bosted for Jakobs Gud.

Men Salomo bygde Ham et hus.

Likevel bor ikke Den Høyeste i templer bygd med hender; slik profeten sier:

Himmelen er Min trone, . . . jorden er Min fotskammel. Hva slags hus vil dere bygge for Meg: sier Herren: eller hvor er Mitt hvilested?

Har ikke Mine hender gjort alt dette?

Ut fra Dette, lesningen av dette Skriftstedet, vil jeg si de få ordene som jeg ønsker å si før broder Pearry fremfører morgenbudskapet.

⁷ Jeg synes dette er et av de største øyeblikkene ved mitt besøk i Tucson. Jeg kom hit fordi jeg ble ledet til å komme hit. Jeg kom hit fordi Den Hellige Ånd, gjennom en visjon, sendte meg hit. Jeg vet at det kanskje kan virke rart. Men Han, så vidt jeg vet, og alt jeg vet om Gud - jeg ble sendt ved en visjon til Tucson. Jeg har lurt på hvordan jeg i det hele tatt ble sendt til dette øde stedet. Og så her, hvor det er . . .

⁸ Åndelig talt, over denne byen, jeg vet ikke om noe sted som er mer åndelig dødt enn byen Tucson. Det er krig mellom kirkene. Det er krangel mellom menighetene. Det er ingen enhet, og alle grabber og holder og skviser, og prøver å få tak i *denne* ene og driver med verving. Det er en ørken, åndelig talt, også.

⁹ Men så leste jeg i Bibelen om da Gud kalte Moses bort fra sine kjære og alt som var dyrebart for ham, og sendte ham ut i ørkenen for å skrive Bibelens Lover. Det var Det gamle testamentet, de første fire Bøkene, Første Mosebok, Tredje Mosebok og Femte Mosebok, Andre Mosebok. Han . . . Jeg sa dem ikke i riktig rekkefølge, men de fire Bøkene, det er egentlig Det gamle testamentet, fordi resten av Det var det profetene sa, i Davids Salmer og så videre, men, kongenes Krøniker, men dette var det grunnleggende i Det gamle testamentet, var at Moses skrev Dem, etter at han ble kalt bort fra sitt hjemland, hvor han hadde blitt født og vokst opp blant sitt folk, og ble sendt ut i ørkenen for å skrive denne Boken i Det gamle testamentet.

¹⁰ Så finner jeg at i Det nye testamentes Bok, hvor Paulus, som er forfatteren, eller ikke forfatteren, men skribenten av Det nye testamentet. Han ble også drevet bort fra sitt folk, og, av Ånden, inn i Arabia, hvor han var i tre og et halvt år for å finne inspirasjonen. Og Paulus er hovedskribenten av Det nye testamente. Nå, det er Matteus, Markus, Lukas og Johannes, men de var skribenter som kun skrev det Jesus sa, mens de fulgte Ham. Og, men, hvis du tar Brevet til Timoteus, og til romerne, og til hebreerne, og så videre, Paulus mottok inspirasjon til å skrive Det nye testamentet; og tok hele Det gamle testamentet som en skygge, og satte det i orden. Og Gud æret det, og gjorde det til Det nye testamentet.

¹¹ Og nå, hvis Det gamle testamentet måtte bli drevet bort fra . . . skribenten måtte bli drevet bort fra folket sitt, ut i ørkenen, for å få inspirasjon til å skrive Det gamle testamentet. Og i Det nye testamentet, ble skribenten drevet av Forfatteren, til et øde sted, for å få inspirasjonen til å skrive Det nye testamentet. Og Bøkene er forseglet med Syv Segl; det ville også kreve det samme, tror jeg, i disse dager, for å åpne de Syv Seglene. Å forlate det man har kjært, det man setter pris på, og et lite hjem som ble gitt meg av folket, og være blant alle mine egne og venner, og en menighet som blomstret, og ikke manglet noe; og å—å forlate det, trekke seg rett bort fra det, og flytte av sted, ut i en ørken hvor man ikke kjente noen, og alt var imot en.

¹² Men det er noe med Gud, at Han driver et menneske til å gjøre ting som er hinsides menneskets egen tankegang, slik at det kan bli til Guds pris og ære. Og jeg føler at, ikke til egen ære, men jeg—jeg føler det som et privilegium at det var å forlate alt som ble regnet som kjært for meg, for å komme hit ut i denne ødemarken og lide slik jeg aldri har lidd i mitt liv, her i denne ødemarken, eller denne ørkenen. Men jeg tror at ved å gjøre det, og ved å lyde det Gud befalte skulle bli gjort, så har Gud åpnet mysteriene for oss i denne siste tid. Og vi er her med dette Budskapet.

¹³ Nå, det var mange mennesker som fulgte etter meg, og det er ikke uvanlig. Vanligvis når en person, vi . . . Folk elsker

hverandre, og den, kjærligheten, vil drive deg til å gjøre ting du ikke trodde du ville gjøre. Og mange av dere forlot hjemmene deres, dere forlot alt, bare for å dra, komme hit ut i ørkenen.

¹⁴ Mange har ringt meg, mange har spurt meg: “Skal vi komme til Arizona? Ville det vært et bra sted for oss?” Vel, som det ble sagt om Moses og dem, det var ikke et sted med frukt, ikke et sted med granatepler.

¹⁵ Her er det ikke mye arbeid å få, og levekostnadene er høye, og kostnadene for å bo er høye. Det er virkelig et tøft sted å bo, Tucson, Arizona; lønningene er lave, og—og mat og husleie er dyrt. Det er—det er et forferdelig sted å bo, på den måten. Men det er sunt, det er tørt. Og vi må av og til . . . Vi må ikke la våre sinn bli preget av tingene på denne jorden.

¹⁶ Vi må se hen til Den Hellige Ånds ledelse. Men en ting som uroet meg ved å komme hit, og ved å si til folk: “Vel, dere burde ikke komme”, eller, “Dere burde komme”, er at det overlater jeg til hver enkelt, slik Gud leder den enkelte å gjøre. Jeg mener at hver og en av oss burde gjøre det, bli ledet av Ånden i hva vi skal gjøre.

¹⁷ Og mange av dere her er fra området rundt Jeffersonville, og fra menigheten der, og dere har kommet ut hit. Nå, det som plaget meg, var et sted for tilbedelse.

¹⁸ Og jeg innser, idet jeg leser i Skriften her, om Stefanus og hans tale rett før sin død; fordi de steinet ham rett etterpå, på grunn av hans budskap. Mens han talte, sa han, “våre fedre”, og snakket om hebreerne i tidligere tider, hvordan de prøvde å finne nåde for Gud, for å bygge et sted for tilbedelse. Han sa at: “Salomo bygde et hus for Ham, eller en bygning.” Vi er kjent med historien.

¹⁹ Men jeg liker hans neste ord: “Likevel, bor ikke Den Høyeste i hus som er gjort med hender.” Et annet sted over i Jesaja, sa han: “Et legeme har Du beredt Meg; se, slaktoffer og gaver, og bygninger og så videre, men et legeme har Du beredt Meg.” Vel, vi innser at han da talte om det legemet hvor Gud tok bolig, i Kristus.

²⁰ Men jeg tror i dag, at den inspirasjonen som har kommet til—til broder Green, om å flytte hit, ham og søster Green, og forlate sin plass der borte i øst, også, for å . . . der borte i Texas, for å komme hit med . . . for å starte med ingenting; bare rett og slett ved en inspirasjon, med en følelse at de burde gjøre det. Jeg verdsetter menn som vil følge Kristi ledelse, uavhengig av hva det koster dem.

²¹ Selv om hele verden, kanskje dine aller beste venner, mener at du tar feil, så er det ikke feil for deg. Så lenge du føler at det er noe bak det, at det er Gud som driver deg; så er det aldri feil, og det vil alltid lykkes.

22 Se på dette unge paret, en talentfull ung mann. Jeg sier ikke dette fordi han sitter her. Og denne unge damen med babyene sine, han har en familie å oppdra, og han har sagt opp jobben sin og alt, for å flytte hit.

23 Jeg innser, at for mange år siden ble jeg kalt til tjenesten. Jeg har aldri lykkes som pastor, fordi jeg har en vandrende, rastløs ånd. Jeg klarer ikke å finne ro noe sted. Hvor enn Ånden beveger Seg, må jeg bare følge med Den, fordi jeg har et Budskap. Jesus sa: "Jeg må forkynne i denne andre byen også."

24 Men det er de som er hyrder, som vokter flokken. Jeg er så takknemlig for at broder Pearry fulgte Den Hellige Ånds ledelse, og i dag har vi et tabernakel. Det er et lite et. Det er akkurat bra nok til å begynne med, for å se hva Den Hellige Ånd . . . Uten å vite det, la oss bare bevege oss steg for steg. Nå, jeg tror at hvis Gud har talt til broder og søster Green om å komme hit, og har åpnet opp et sted hvor våre barn; i stedet for at de sykler rundt på søndag morgen, og ute på gatene og løper omkring, så har de et sted å komme for å tilbe, i stedet for at vi sitter og hører på noe som vi har hørt på radio, noe som er helt i orden.

25 Men vi, som denne gruppen med mennesker, vi har et Budskap for denne tid. Vi, vi tror at Gud har gitt oss et Budskap. Og broder Green er, jeg ønsker ikke å kalle ham min medarbeider, for vi er . . . Vel, det er, også min medarbeider, vi står sammen i dette Budskapet. Broder Green forkynner det samme og Budskapet som jeg tror på. Han har forlatt sitt hjem, han har forlatt sitt folk, han har forlatt sin menighet. Han var, tror jeg, han var en distriktsleder eller noe, i en av organisasjonene, og ga opp alt sammen da han hørte Dette. Han forlot også alt som var kjært for ham, for å komme til ørkenen, bare for å støtte det Gud gir oss nå.

26 Jeg sier at jeg tror at det ikke bare burde være i våre hjerter, det burde være vår plikt å støtte ham, med alt vi kan, å delta på møtene, å komme hit for å tilbe, og å gjøre dette til et sted hvor Gud kan åpenbare for oss de tingene som Han har å åpenbare for oss. Og som hans ord sa: "Budskapet kommer ikke til meg gjennom tildeling av inspirasjon, slik det kanskje gjør til noen av oss, men", sa han, "jeg er her for å støtte opp om det Gud har gitt." For en uttalelse! Og jeg tror, hvis vi alle vil samarbeide, og legger hjertene våre i det.

27 Jeg vet at hver og en av dere, hvis dere føler det slik jeg gjør, jeg har en så stor hunger etter å se Guds Ånd bevege Seg, at jeg holder det nesten ikke ut. Noen opplevelser jeg nettopp har hatt oppe i fjellet, bare for å føle det igjen, dette Noe som var så herlig for mitt hjerte, da jeg først ble frelst! Og vi kan komme inn på et sted, vi kan sitte og vi ser det blant oss, at vi tørker inn. Mens vi sitter her i ørkenen, kommer jeg sammen med mine brødre, de snakker med meg, og jeg snakker med dem; alltid, på en forsiktig

måte å observere, og kjenne etter ved hjelp av Ånden, så og si, for å se nøyaktig tilstanden til den broderen, for å se hva som er galt. Jeg begynner å merke at vi alle lener oss tilbake og kommer bort fra Ånden. Det har blitt en altfor naturlig ting for oss. Vi må tilbe i Ånden, der Guds Ånd . . . Budskapet vårt burde ikke bare være flammen for tiden, det burde være flammen i våre hjerter. Skjønner dere? Det må være i våre hjerter, ellers kan vi ikke—kan vi ikke presentere Det for folket på rett måte. Ånden må Selv bære Budskapet. Og jeg stoler på og har tro på at hver og en av dere er en ekte kristen.

²⁸ Nå trenger de søndagsskolelærere. De kommer til å trenge en stab. Og jeg ønsker å si dette, slik at dere kan forstå det fullt ut. Dette er min menighet.

²⁹ Jeg har vært her i tre år. Og jeg har hatt én dør åpen for meg, det var da Broder Mack spurte meg om å komme og forkynne. Gud velsigne ham. Jeg har ikke blitt invitert av noen andre mennesker; ikke noe imot dem, de er helt i orden. Broder Brock, en god venn av meg, broder Gilmore, mange av disse pinsevevnbødrene her, er veldig, veldig nære, gode venner av meg. Jeg elsker dem; ikke noe imot dem. Jeg forstår deres posisjon. De kan ikke invitere meg inn der, og så forbli i organisasjonen sin. Ser dere, de kan ikke gjøre det. Fordi, hvis de gjør det, blir de kastet ut. Så du ser deres posisjon. Jeg måtte møte det samme. Men, å, måtte det alltid være: “Søk først Guds Rike”, Guds vilje.

³⁰ Og nå som, broder Green, Gud har sendt ham inn her og åpnet en menighet for oss, med den samme dyrebare Troen som vi tror på, vi burde være veldig takknemlige til Gud, og delta på hvert eneste møte, og fylle opp så mange plasser vi kan. Og hvis vi blir bedt om å trå til, om å be, om å søke, om å gjøre noe, la oss være soldater som er . . . bare ivrige etter å gjøre det. Ser dere?

³¹ Hold Budskapet høyaktet, lev det rette slags liv. Ikke la noe smuss komme på Det. Vi lever for sent nå. Vi er—vi er for sent på dagen. La oss leve Det rent. Vel, mitt liv, ditt liv, alle våre liv trenger å bli løftet opp, innfor Gud.

³² Våre unge mennesker bare kjører rundt, fra sted til sted, fra show til show, og driver lenger og lenger bort fra Gud. Stemmer. Nå, det er sannheten. Jeg ser det i barna mine, og jeg ser meg selv komme til et punkt hvor, ikke . . . Dere, dere må samle dere sammen, for å tilbe Gud; Bibelen sier det: “Etter som vi ser at denne dagen nærmer seg, burde vi så mye mer komme sammen.” Hvis det bare er to mennesker her, så vær en av dem. Nå, det er . . . Og hvis vi kommer sammen og tilber sammen, så bare, det er noe i det, Jesus sa: “Der to eller tre er samlet i Mitt Navn, der er Jeg midt iblant dem.”

³³ Nå, som jeg har sagt før, broder Green fortalte meg, og han sa det. Min kone kom og fortalte meg hva han sa da jeg var borte.

Det, og han sa i morges: “Prekestolen er åpen når som helst.” Nå, vanligvis . . . Det vil si, åpen for at jeg kan tale.

³⁴ Nå, vanligvis måtte jeg kjøre helt til Jeffersonville, Indiana, for å gi et Budskap som Gud ga meg, for å bringe det til folket; dra hele veien til Jeffersonville, Indiana, mens hver og en av dere spredt ut over landet, og kobler opp ledninger og ting for å få Budskapet, for det er det vi lever av. Se, det er det vi er her for. Vel, nå trenger vi ikke gjøre det lenger.

³⁵ Gud gir meg et Budskap, jeg kan gå rett hit til talerstolen og forkynne det, og føle meg fri til å gjøre det. Jada. Og jeg tror, ved det, at Gud den Allmektige vil velsigne dere, hvis dere bare vil stå sammen med denne menigheten nå, denne gruppen av mennesker. Ikke bare det, men la oss gå ut og se om vi ikke kan få andre til å komme inn. Skjønner, la oss snakke med andre overalt, snakke med dem om menigheten vår, og hva den betyr. Hva menigheten vår . . . Vi er her. Vi vil at dere skal komme, ta med fremmede, og jeg er sikker på at det vil være godt for oss alle. Skjønner? Vi har en bygning, som vi er takknemlige for. Vi er takknemlige for dette stedet, å komme sammen på.

³⁶ Men: “Likevel bor ikke Den Høyeste i templer bygd med hender, skjønner dere, ‘For Himmelen er Min trone, og jorden er Min fotskammel; og hvor er stedet for Min hvile? Men et legeme har Du beredt Meg.”

³⁷ Og vi er Kristi Legeme. Så når vi flytter fra en bygning til en annen bygning, tror jeg, når vi bringer våre Budskap, og vi vil komme ned og ha helbredelsesmøter. Og alt det Herren åpenbarer for oss at vi skal gjøre, vil vi ha det rett her i menigheten, inntil det vokser ut så stort, at dere må ta det med et annet sted, og et annet sted, helt til Jesus kommer. Gud velsigne dere. [Tomt område på lydbandet—Red.]

La oss bøye våre hoder.

³⁸ Kjære Gud, mens vi står her på denne plattformen, som representerer, rett over alteret her, vi innser at vi er en—en døende rase av mennesker, så langt som denne jorden angår. Vi ser ut over gatene og ser synd skrevet overalt, og at Herrens Herlighet trekker seg raskt bort. Og vi vet at når Herrens Herlighet går opp, så vil Menigheten dra med Den. Gud, vi ønsker å være der.

³⁹ For bare noen få dager siden, mens sto her på gatehjørnet, rett over gaten, og så på at paraden gikk nedover gaten; og så de gamle stridsvognene fra Første verdenskrig som ledet an, og så kom den store, tunge Sherman-stridsvognen, bak den, fulgte de på og på og på, og så kom gullstjerne-mødrene; den lille splittede familien, med en gråtende kone, og en liten, fillete gutt som hadde mistet pappaen sin, en gammel mor som hadde mistet en sønn. Jeg tenkte: “Så trist”, å stå der på gatehjørnet og se på noe slikt passere. Så la jeg merke til, akkurat da de passerte denne

bygningen, at musikken endret seg til *Fremad, Kristi stridsmenn*. De spilte marsjene sine bak dem; men da de passerte dette stedet!

⁴⁰ Kjære Gud, jeg tenker på en annen stor tid som kommer, og det vil være oppstandelsen, når de fra svunne tider vil komme frem først, de hellige, patriarkene. "For vi som lever og blir igjen, skal slett ikke komme i forveien for eller hindre dem som er sovnet inn; for Guds basun skal lyde, og de døde i Kristus skal først oppstå." Så når vi ser det store . . . bare folket som drar, marsjerende opp gjennom skyene; og vi vil bli stående og vente på vår forvandling, i visshet om at vi også vil falle inn i rekken. Gud, gjør oss til trofaste soldater.

⁴¹ Bare de som virkelig har deltatt og vært i krigen, vil vite hva det egentlig betydde, å se de stridsvognene rulle forbi. Og, Gud, vi tenker at de som har vært i livets strid vil vite hva det betyr, når vi venter på vår tur til å falle inn på vår plass og posisjon i oppstandelsen, for å dra opp.

⁴² Og denne, min unge broder, som står her, veltrent, klar, beredt, og venter på at en gammel mann skal legge hendene på ham, en som er en gammel veteran fra der oppe i frontlinjen, i visshet om at han også må slutte seg til striden. Kjære Gud, med disse uverdige hender legger jeg dem på min broder, som en representasjon av Dine. Velsign broder Green, kjære Gud, som jeg velsigner i Jesu Navn. Måtte han bringe dette Budskapet, Herre, inn i denne byen og hvorhen Du vil kalle ham. Måtte han være lojal, fylt av Ånden, og leve et uklanderlig liv. Gud, la ham vinne folkets hjerter, så han kan undervise dem og lede dem og veilede dem på den stien som vi alle ønsker å gå. Gi det, Herre.

⁴³ Velsign hans trofaste kone, hans små barn. Velsign vår innsats her sammen, som kristne brødre her på jorden, så vi kan bringe dette Evangeliet til verdens ender. Send Din Ånd over ham, Gud. Vi ber i Jesu Kristi Navn, idet vi overgir ham til Deg. Amen.

Gud velsigne deg, broder Pearry. Bring Guds Ord!

65-1121 Hva slags hus vil dere bygge for Meg?
Tucson Tabernacle
Tucson, Arizona USA

NORWEGIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org